

XCIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Danmarks Nationalbank.

(Afgivet af Landstingets Udvalg den 2. April 1936).

Udvalget har i nogle Møder drøftet det foreliggende Lovforslag uden dog at naa til Enighed.

Et *Flertal* (Bramsnæs, Buhl, P. Christensen, Gunnar Fog-Petersen, Jensen-Aale, Lange, Simonsen, Stein og C. F. Sørensen) har tiltraadt det foreliggende Forslag i Erkendelse af, at der her er gjort et alvorligt Forsøg paa at forene de modstridende Synspunkter, og at Forslaget i det hele og store giver en tilfredsstillende Løsning af de Problemer, der maatte rejse sig, naar der blev Spørgsmaal om at lade den gældende Nationalbankordning afløse af en Seddelbankordning i nærmere Tilknnytning til Statsmagten. Denne Tilslutning betyder ingenlunde, at man ikke fra den ene og den anden Side kunde have ønsket Loven udformet anderledes, men over for saadanne Særønsker staar Kravet om, at den nuværende Usikkerhed med Hensyn til Seddelbankens Forhold snarest bringes til Ophør, og Flertallet har under de herskende vanskelige økonomiske Forhold ikke

anset det forsvarligt, at man vedblivende holder dette Spørgsmaal svævende og derved hemmer Muligheden for en fast Pengepolitik her i Landet.

Der har været rejst nogen Tvivl om Formuleringen af Forslagets § 32, sammenholdt med § 14, men man har ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at stille Ændringsforslag, idet selve Forstaaelsen formentlig er aabenbar, at Lovens samtlige Bestemmelser kun kan ændres ved Lov og — bortset fra Bestemmelserne i § 14 om Indløsning af Bankens Sedler m. v. — indtil 1948 kun med Tilslutning af et Flertal af Repræsentantskabets Medlemmer. Efter 1948 har Lovgivningsmagten alene Afgørelsen af Spørgsmaalet om eventuelle Ændringer.

Ifølge Lovforslagets § 16 skal Danmarks Nationalbank modtage Indbetalinger og foretage Udbetalinger for Staten, altsaa virke som „Statens Bank“, hvilket Udvalget ogsaa finder fuldkommen i sin Orden, men man lægger i denne Forbindelse afgørende Vægt paa Tilføjelsen om, at Sta-